

[Aksel Larsen.]

bladet“ ikke var indbudt til dem. Det er en Selvfølge, vi er vant til at blive behandlet ulloyalt fra Regeringens Side, men Hovedpointen i min Kritik var, at Udenrigsministeren og Regeringen instruerede Dagspressen herhjemme om, at man for enhver Pris ikke maatte kritisere Tyskland, hvad det end gjorde. Man har ikke med Hensyn til den specielle Sammenkomst, jeg sigtede til, nøjedes med at sige: Pressen skal referere objektivt o. s. v., man har bedt Pressen om overhovedet ikke at tage Stilling til de paagældende Begivenheder, men kun referere de Telegrammer og Efterretninger, der kom, ikke kommentere dem og navnlig at undlade enhver Kommentar, der kunde være stødende for Tyskland. Det har jeg kritiseret, og det er uendelig forkasteligt, at Regeringen indtager denne Holdning. Regeringen har i denne som i andre Sager, jeg har talt om, virkelig underordnet sig tysk Udenrigspolitik, og jeg maa fastholde, hvad jeg tidligere har udtalt her i Tinget, at det forekommer mig, at Udenrigsministeren efterhaanden, muligvis under meget aktiv Medvirken af en Kontorchef, har gjort Udenrigsministeriet til Filial af et vist Kontor i Wilhelmsstrasse. (Ole Bjørn Kraft: Hvad er De Filial af?). Nej, jeg vil ikke svare paa den Slags Afbrydelser af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, man maa dog i det mindste have Ret til at forlange, at der skal være en lille Smule Intelligens i Afbrydelserne fra den Side. (A. Svensson: Det var ikke saa godt). Nej, Afbrydelsen var ikke saa god, det er fuldkommen rigtigt. (Christmas Møller: Svaret var skam bedre). Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at Svaret var skam bedre. Jeg synes, at denne ualmindelig rigtige Bemærkning skal med i Rigsdagstidende.

Dermed er vi i og for sig naaet til Vejs Ende. Jeg er blevet irecttesat i et tidligere Møde for en Udtalelse om Regeringens Salgspolitik. Jeg mener, det er paa sin Plads at drage noget frem, der senere er kommet til mit Kendskab. Jeg staar her med Aftenberlingereren, heri findes der en Artikel af en Kontorchef O. Lundbye. Den er anbragt paa fremtrædende Plads i dette politisk førende Organ. Hr. Lundbye gør sig til Talsmand for, at man skal søge, som han kalder det, en venskabelig Ordning med Tyskland vedrørende Sønderjylland. Jeg ved naturligvis ikke, hvor vidtgaende han tænker sig, denne venskabelige Ordning skal være. Men det er ganske betegnende for den Mentalitet,

der hersker i Borgerskabet herhjemme, og som nøje modsvarer den Mentalitet, jeg har fundet hersker hos Regeringen. Man kan efter min Mening ikke andet end føle en betydelig Grad af Væmmelse ved det nationalt betonedede og dannebrogfarvede Borgerskab herhjemme. For et Par Aar siden diskuterede man i Pressen, hvor fordelagtigt det vilde være, om man opgav sin nationale Selvstændighed og gav sig ind under det britiske Imperium, det skulde være en geschäftsmæssig Fordel. Nu diskuterer man, om det ikke vilde være fordelagtigt at ordne sig paa en eller anden hyggelig Maade med det Hitler'ske Tyskland om Sønderjylland. Vi er vel rejst, og det er paa Tide, at der er Kræfter her i vort Land, som kan sætte en Stopper for den Politik, vi er inde paa, den Glidebane, som Regeringen og dens Støttepartier i denne Sal har begivet sig ud paa.

Jens Thomsen: Den højtærede Justitsminister vil jeg gerne takke for imødekommende Svar paa mine to Spørgsmaal. Jeg forstaar ikke, at Ministeren ikke kunde imødekomme det tredje Spørgsmaal og lade Sagen prøve ved Landsret og Højesteret i Stedet for ved Underret og Landsret, og jeg vil gerne spørge Ministeren, om han da eventuelt vil bevilge en Appelansøgning om Prøvelse ved Højesteret i Modsætning til Appelansøgningen fra Kolding Slagteri. Jeg gaar ud fra, at den Kendsgerning, at samtlige Partier med Undtagelse af Regeringspartierne bebrejdede Ministeren Afslaget af Appelansøgningen fra Kolding, maa være en kraftig Opfordring til at imødekomme dette Ønske og et stærkt Bevis paa, at det principielle Spørgsmaal, som Sagen drejer sig om, har almen Interesse for hele Befolkningen.

Det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen besvarede ikke mit Spørgsmaal, om han godkender Justitsministerens Afvisning af Appelansøgningen fra Kolding Slagteri. Jeg maa derfor gentage dette Spørgsmaal. At det ærede Medlem i sit Svar til mig kun oplæste den Protokoltilførsel, jeg allerede havde læst op, tager jeg som en fuld Anerkendelse af min Paavisnings Rigtighed, at han havde fremsat en positiv Usandhed ved at paastaa, at Resolutionen paa Slagteriets Generalforsamling blev ændret, før den blev vedtaget.

Elgaard: Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, indrømmede, da han svarede mig, at jeg havde grebet ham i en Urigtighed, men udtalte